

KONING EN GRONDWET.**NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD****VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.**

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts. Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dinsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men rechtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.**OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.**

De Lauenburgers zijn dan Pruisen geworden. Heugelijke tijding voor de bevolking van het hertogdom! Het koninklijk patent waarin hun dit verkondigd wordt, zegt, dat het geschiedt ingevolge den wensch, door hunne vertegenwoordiging uitgedrukt; maar men vergete daarbij niet dat het de jonkerpartij was die op de aansluiting aan Pruisen aandrong en, dat zoo de gansche bevolking ware geraadpleegd, de uitslag hoogst waarschijnlijk niet ten gunste van die aansluiting zou geweest zijn. De Lauenburgers waren zeer tevreden met het Deensch bestuur, en het staat te bezien, of zij dat ook met het Pruissisch bewind zullen zijn, al zullen zij, zoo als het patent zegt, volgens hun eigen wetten bestuurd worden; *v. Bismarck* toch zal met dat bestuur belast zijn, en hoe die met de wetten weet om te springen, weet men genoegzaam uit Pruissens geschiedenis van de laatste jaren.

Uit Parijs wordt bij herhaling verzekerd, dat, even als de Engelsche en Fransche regeringen, ook de Russische aan hare gezanten hare afkeuring van de overeenkomst van Gastein heeft doen kennen.

Het *Dagbl. v. Petersburg* noemt het oordeel van den *Moniteur* over Ruslands gereserveerde houding onbillijk. Rusland, zegt het blad, heeft aanvankelijk zijn oordeel omtrent het geschil tusschen Denemarken en Duitschland niet verholten, maar meende, te Kopenhagen geen niet te verwezenlijken illussien te moeten levendig houden. De Russen houden niet van woorden als de handelingen daaraan niet kunnen beantwoorden. Even als voor twee jaren zal Rusland handelen waar zijne belangen dat eischen, maar het heeft zelf de noodzakelijkheid daartoe te beoordeelen.

In de Fransche cirkulaire betreffende de overeenkomst van Gastein wordt gezegd, dat de Duitsche regeringen van die overeenkomst eerst door de bladen kennis hebben bekomen. Dit moet werkelijk het geval geweest zijn. Ondanks het vele heen- en weertrekken der diplomaten van de middelstaten, zijn zij van de onderhandelingen uitgesloten geweest, en de middelstaten werden door de over-

eenkomst niet weinig verrast. De cirkulaire zal wel hoofdzakelijk, zoo niet uitsluitend tot de gezanten bij de middelstaten gericht geweest zijn. Zij bevat sporen van de taal die de vertegenwoordigers dier staten te Parijs ongetwijfeld ten opzichte der overeenkomst gevoerd hebben.

Uit Berlijn wordt aan het *Vaterland* geschreven: «Het schijnt, dat de Fransche keizer van stelling veranderd is en hij een nieuw plan gereed heeft, om met behulp van het zoogenaamde romansch bondgenootschap, sympathiën te winnen in Belgie, in de Rijnprovincien en in het katholieke Zuid-Duitschland en die te exploiteren ten behoeve van Frankrijks politiek, sympathiën die voor Oostenrijk en Pruisen gevaarlijk zouden worden. Het schijnt voorts, dat *Napoleon* reden heeft, om met vertrouwen op zekere Duitsehe middelstaten te rekenen, een vertrouwen dat de beide Duitsche grootmagten tot het grootste wantrouwen tegen den neef van den oom moet bewegen, en op haar verdere staatkunde denzelfden invloed moet uitoefenen. Het schijnt ten slotte, dat, met het oog op de gevaren, die van de zijde van *Napoleon* het onzijdige Belgie bedreigen, eene toenadering van Engeland tot Oostenrijk en Pruisen wordt voorbereid, en dat de reis naar Gastein van lord *Napier* hierop betrekking heeft gehad.

De Oostenrijksche bladen blijven zeer verbitterd op Pruisen. Zoo zegt de *Presse*: «Wat zou Oostenrijk wagen, als het, zij het ook ter elfder ure, zich van Pruisen afwendde? Onzes bedunkens zou het in waarheid slechts er bij winnen, terwijl het zich in de openbare meening van Europa zou rehabiliteren als vastbesloten voorstander van Duitschlands regten en als vertegenwoordiger van eene vooruitgangspolitiek, terwijl omtrent de binnenlandsche politiek van Pruisen tegenwoordig van Passau tot Bremen en van Lissabon tot Petersburg onder alle beschaafde lieden slechts één stem van afkeuring en verontwaardiging heerscht.»

Uit Frankfort schrijft men: In financiële kringen alhier verneemt men, dat de Oostenrijksche regering eene leening heeft gesloten met de bankiers *Hope* te Amsterdam, *Baring Brothers* te Londen, *Rotschild* te Weenen. Omtrent het bedrag der leening is men het niet geheel eens; volgens sommigen is het 60 millioen florijnen, volgens

anderen is het een hooger bedrag, rentende 5 pCt., zonder aan eenige reductie wegens belasting, enz., onderhevig te zijn. Binnen 40 jaren zal de leening worden afgelost.

Uit Toulon wordt gemeld, dat de cholera aldaar een zeer kwaadaardig karakter heeft. Er zijn voorbeelden van menschen, die op de straat nedervielen en weinige seconden later den geest gaven. Men beweert dat de heer *Aran-son*, een scheikundige, de oorzaak der cholera en de wijze om haar te genezen heeft ontdekt. De ziekte ontstaat volgens hem door overmaat van zuringzuur in de spijsverteringsorganen; hij neutraliseert dat zuur door middel van loogzouten en dient den lijder dubbelkoolzuurzout toe. Naar men mededeelt, is de heer *Aran-son* te Marseille aangekomen, waar zijne geneeswijze goede vruchten draagt.

Het programma van het Italiaansch ministerie, met het oog op de aanstaande verkiezingen aldaar, is verschenen. Met name in de Venetiaansche en Romeinsche kwestien beveelt zij daarin geduld aan. Wat de afgevaardigden betreft, wenscht zij alleen de vijanden der constitutionele monarchie en de hoofden der aktie-partij te weren. Naar den uitslag der gemeentelijke verkiezingen te Florence te oordeelen, schijnen de clericalen vrij wat minder leden in de kamer te zullen brengen, dan aanvankelijk gevreesd werd. Ondanks al hunne pogingen toch, zijn slechts drie van hunne kandidaten voor den gemeenteraad gekozen, en dat wel, omdat die tevens op de lijst der liberalen voorkwamen.

De berigten uit verschillende oorden van Italie laten het niet twijfelachtig of de klerikalen zijn allezins bereid aan den verkiezingsstrijd deel te nemen. Volgens een ouden kunstgreep maken zij de namen hunner kandidaten eerst den dag voor de verkiezing bekend. Zij exploiteren zeer behendig de ontevredenheid over de ontbonden kamer, eene ontevredenheid die meer en meer algemeen wordt, zoodat een groot aantal leden van die kamer, men spreekt van ruim 200, niet herkozen zal worden. Te Florence zullen zonder oppositie alleen *Peruzzi* en *Ricasoli* herkozen worden; *Rubieri* en *Cipriani* zullen minder gelukkig zijn. Te Turijn is sprake van de verkiezing van *Garibaldi*, doch het zal er wel niet toe komen. In Piëmont zullen alle afgevaardigden, die tegen de September-overeenkomst gestemd hebben, herkozen worden, die er voor gestemd hebben loopen allen gevaar van te vallen, zelfs *Buoncompagnie*, ondanks de diensten door hem aan den lande bewezen. Zelfs *Bixio*, die zooveel invloed had in de kamer, loopt gevaar van te Genua niet te worden herkozen, hoewel hij dan wel spoedig elders een mandaat zal bekomen. In het Napolitaansche wil men geen leden van de oude meerderheid herkiezen.

Het nationaal comité der Venetianen, heeft tot de Italiaansche kiezers eene oproeping gerigt, waarvan de inhoud hierop neêrkomt: wij kunnen niet stemmen; stemt voor ons; benoemt voor ons mannen die onze ongelukken kennen, die onze zaak bepleiten, die ons eindelijk aan Italie hergeven, waarvoor wij zooveel geleden hebben.

Uit Venetie schrijft men, dat het volk geen gelegenheid laat voorbijgaan, om zijne sympathie voor Italie aan den dag te leggen. De cholera, die in sommige Ital. steden heerscht, heeft overal in Venetie aanleiding gegeven tot het inzamelen van gelden voor de betrekkingen der slagtoffers en voor de herstellenden. In den avond van den 8 dezer hebben werklieden eene tooneelvoorstelling gegeven in het Teatro sociale, die 1200 fr. heeft opgebracht, welke dadelijk naar Ancona zijn gezonden. De Oostenrijksche politie ziet natuurlijk deze manifestaties gansch niet gaarne.

Uit Rome wordt geschreven, dat het met de organisatie van het pauselijk leger zeer langzaam vooruit gaat.

Jefferson Davis zal in het begin van October worden verhoord. De *New-York Times* erkent, dat, indien hij aan straf ontkomt, op grond van „oorlogvoerende regten” of op de wetsbepalingen betreffende afval, dan de geheele politiek van het bewind een ommekeer moet ondergaan, en de amnestie onzin wordt, daar geene amnestie kan verleend worden voor eene misdaad die niet bestond.

Gedelegeerden van negen Zuidelijke Staten hebben eene conferentie met den heer *Johnson* gehad en hem van hunne trouw verzekerd. *Johnson* heeft in een zeer verzoenenden geest geantwoord. Bij wijze van gerucht verneemt men, dat alle troepen, met uitzondering van de garnizoenen, uit het Zuiden teruggeroepen zullen worden. Alle Noordelijke negertroepen in Virginie, Florida, Louisiana, Arkansas en Texas zouden ontbonden worden.

De berigten uit Mexico gewagen van een nederlaag der juaristen, en uit N.-Amerika wordt geschreven, dat *Juarez* zijne pogingen om zijn gezag te herwinnen zal opgeven. *Johnson* en *Seward* zouden, volgens sommige Amerikaansche berigten, niet ongenegen zijn den nieuwen toestand in Mexico te erkennen. De vraag blijft echter, hoe het congres in deze gezind is.

Uit Londen berigt men eenige bijzonderheden omtrent de pogingen der Fenians, eene partij die eene scheiding tusschen Engeland en Ierland wil, en die van uit Amerika nog al krachtig schijnen gesteund te worden. Dat de beweging in Amerika op het oogenblik velen bereid vindt om er deel aan te nemen, is niet te verwonderen, nu de pas herstelde vrede aldaar vele handen ledig laat, nadat de oorlog aan oorlogzuchtige neigingen voedsel had gegeven. Een rijk als het Britsche is echter ten eerste in staat aan dergelijke beweging weêrstand te bieden, en haar te snuiken, vooral nu zij, gelijk meer en meer blijkt in Ierland luttel steun vindt. Het denkbeeld dat de Amerikaansche regering bedektelijk de Fenians zou ondersteunen is gewis te verwerpen, als ten eenenmale in strijd met de politiek die het kabinet van Washington op het oogenblik huldigt en die zich dezer dagen weder geuit heeft in een te Washington gehouden ministerraad, waarin, op een na, alle ministers zich verklaard hebben voor het behoud van den statusquo ten opzichte van Mexico en met name de minister van buitenlandsche zaken ondersteuning van *Juarez* onstaatkundig noemde.

Over den oorsprong van de benaming fenians behelst een der bladen het volgende: „Vele menschen meenen, dat het woord fenian afkomstig is van het woord Feniciër, maar wij gelooven het niet. Vooreerst zijn, gelijk ieder weet, de Feniciërs geenszins de voorvaderen der Ieren geweest; wel hebben zij op de kusten van Ierland handel gedreven, maar het eiland was nooit in hun bezit. De Ieren zijn Celten, vermengd met eenige Iberische elementen. De fenians of finians waren eene vereeniging, die deels de wapenen hanteerde, deels de dichtkunst beoefende, en omstreeks het begin der christelijke tijdrekening in Ierland zeer in aanzien stond. Zij behoorden tot het ras Scotten, waarvan de eigenlijke Schotten (de Hooglanders) afstammen, en hunne heldenfeiten leverden de onderwerpen voor de ossiansche gedichten van Ierland en Schotland. Hun waren naam is afgeleid van dien van hunnen voornamesten aanvoerder *Fin Gall*, vader van den beroemden bard *Ossian*. De fenians zijn alzoo „mannen van *Fin Gall*,” en geenszins Feniciërs. De nationale herinnering dier oude heldenbarden, van den „Rooden tak”, zoo als zij zich noemden, willen de tegenwoordige fenians inroepen tegen de Engelschen, door hen met den naam Sakkers bestempeld. De volksstammen van den celtischen tongval, de bewoners van het prinsdom Wallis, de schotsche bergbewoners en de Britten blijven, even als de Ieren, er bij volharden, aan de Engelschen den naam van Sakkers te geven, ofschoon de tegenwoordige Engelschen, afkomstig van de oude Britten, Anglo-Sakkers, Denen en Franschen, van de ware Sakkers aanmerkelijk verschillen.

Omtrent de fenians van weleer, lezen wij nog ergens de volgende bijzonderheden: Zij waren alleen voor de dienst in het binnenland, hoofdzakelijk ter beveiliging van de kusten, bestemd. Elke der vier Iersche provinciën had hare afdeeling. Naar men zegt, genoten de troepen regtstreeks soldij van den koning. Des winters werden zij bij

het volk ingekwartierd, en des zomers trokken zij heen en weer. De vereischten om in die korpsen te worden opgenomen worden aldus omschreven: Ieder soldaat moest zich bij eede verbinden, dat hij eene vrouw zou nemen, zonder acht te slaan op hare fortuin, alleen lettende op hare deugd, vriendelijkheid en goede zeden; dat hij zich nooit eenige daad van geweld tegen eene vrouw zou veroorloven; dat hij zooveel mogelijk de armen zou ondersteunen, en niet zou weigeren tegenover negen man eener andere natie te staan. Eer iemand op dien eed bij het korps werd ingelijfd, moesten zijn vader, zijne moeder en andere betrekkingen vooraf de verzekering geven, dat geen hunner zijnen dood zou wreken op den persoon, door wiens hand hij sneuvelde, maar dat die wraak aan zijne krijgsmakkers zou worden overgelaten. De jongeling zelf moest goed bekend zijn met de twaalf dichtboeken en in staat zijn om iets in dichtmaat samen te stellen. Hij moest vrij goed ervaren zijn in het schermen. Om dit te bewijzen werd hij op een veld geplaatst, waar het gras of helmkruid hem tot aan de knieën reikte. Daar werd hem dan een schild gegeven, benevens een hazeltak ter lengte van een mansarm. Negen geoeffende krijgslieden moesten dan op een afstand van negen ploegvoren met hunne speren op hem aanvallen. Kwam hij ongedeerd hiervan af, dan werd hij aangenomen; maar werd hij gewond, dan werd hij met verwijt weggezonden. Hij moest ook vlug kunnen loopen en in het gevecht flink van zich kunnen afslaan. Om een bewijs van zijne vlugheid te geven, moest hij in een woud langs een naauw pad loopen, waar al de fenians hem vervolgden. Werd hij daarbij overvallen of gewond, dan werd hij afgewezen als te onbehendig om met eere in de rei van zulke wakkere mannen te vechten. Hij moest een sterken arm hebben en eene vaste hand om met kracht zijn wapen te voeren. Hij moest zoo ligt en vlug ter been zijn, dat hij zich op een zwakken stok kon staande houden, zonder dien te breken. Hij moest een sprong kunnen doen over een stuk van een boomstam, dat hem tot aan het voorhoofd reikte, en zoo snel kunnen bukken dat hij in eens doorkroop onder een boom, die zoo laag bij den grond werd vastgehouden, dat die hem nog niet tot de knieën reikte. Voorts moest hij zonder bukken en zonder zijne snelle beweging onder het loopen te verminderen, een doorn uit zijn voet kunnen trekken. Na dit alles werd er niets meer gevorderd dan een eed van getrouwheid. *Geoffry Keating*, die in 1630 de geschiedenis van Engeland schreef, zegt, dat zoo lang deze voorwaarden van toelating naauwkeurig werden gehandhaafd, het Iersche leger bekend stond als onoverwinnelijk bij de verdediging van den grond en als een schrik zoowel voor oproermakers binnen- als voor vijanden buitenlands.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

DOESBORGH. Jl. Zaterdag is alhier, ingevolge uitnoodiging en onder leiding van den Heer *J. E. Gustenhoven* eene vergadering gehouden van de leden van het onderlinge Doesborgsche veefonds. Die vergadering was door genoemden Heer, tevens administrateur van gezegd fonds, belegd met het oog op de gevreesde runderpest, thans in zoo vele oorden van ons land heerschende, en met het doel om te overleggen wat te doen, indien die ziekte ook alhier mogt uitbreken. De vraag werd gedaan, of het fonds, voor die koeijen, welke eventueel aan de runderpest mogten sterven, ook het gewone $\frac{2}{3}$ van de som waarvoor ze verzekerd zijn zou uitbetalen, en is daarop met algemeene stemmen besloten dat: voor het geval er alhier beesten, bij het fonds ingeschreven, aan bedoelde ziekte mogten sterven of dientengevolge worden afgemaakt, er voorloopig geene schadeloosstelling uit de kas van het fonds zal worden verstrekt, en verder, dat er alsdan later, wanneer de runderpest voor goed zal geweken zijn, op nieuw eene vergadering zal worden belegd, waarin zal worden besloten of men die koeijen welke aan de runderpest zullen gestorven zijn, geheel of ten deele uit de kas van het fonds zal vergoeden, al naar mate het getal gestorvene of afgemaakte.

Op dezen oogenblik bestaat het fonds uit 84 deelhebbers en zijn in den loop van dit jaar 257 stuks vee ingeschreven, waarvan een in de maand Maart en een in Julij jl. aan gewone, alledaagsche ziekte zijn gestorven.— Ieder deelhebber betaald per jaar slechts 1 Pct. van de waarde waarvoor zijn vee is ingeschreven.

Gedurende al den tijd dat het fonds heeft bestaan, zijnde van 1 Januarij 1832 tot heden, zijn in het geheel 7712 stuks ingeschreven, waarvan 170 gestorven en vergoed, zoodat de gemiddelde sterfte slechts 5 stuks per jaar beliep, en mag dit cijfer zeker een verblijvend bewijs van den gunstigen toestand van Doesborghsch veestapel genoemd worden.

Ten einde een onderzoek in te stellen naar de in Zuidholland en elders reeds heerschende veepest heeft de raad der gemeente Hummelo en Keppel besloten, om den rijksveearts *A. R. Reichman* te delegeren zich derwaarts te begeven en van zijne bevinding een omstandig schriftelijk verslag aan den raad uit te brengen.

Vele zijn de berigten omtrent de runderpest uit verschillende plaatsen van ons land, en vooral uit holland. Tot heden blijkt daar echter nog niet uit, dat zij onze provincie meer nadert. Uit Driebergen en Zeist schrijft men van j. l. maandag, dat zich aldaar nog geen spoor er van heeft voorgedaan.— De burgemeester van Zalk, provincie Overijssel, berigt, dat het laatste in die gemeente aangetaste rund hersteld is. Men twijfelt of dit, en het afgemaakte wel aan runderpest geleden hebben.— Te Maarsseveen heeft zich echter een nieuw geval van de veepest voorgedaan: een der runderen van *J. van Ginkel* aldaar is ziek geworden, en bleek, na onderzoek, lijdende te zijn aan de runderpest. *Van Ginkel* is de naaste buurman van *van der Meent* en van *Niekerk*, waar zich de ziekte het eerst had geopenbaard en zijne koeijen hebben geloopt in eene weide, naast die waarin de zieke koeijen geweid hebben.— Verordeningen betreffende in- en doorvoer en schorsing van markten, afzonderlijk of gezamenlijk zijn, even als elders, in bijna alle Geldersche gemeenten, en althans in onze streek, uitgevaardigd.— De invoer in Pruissen van vee uit Nederland wordt streng geweerd; zelfs worden personen, die kennelijk veehandelaars, lederkoopers of vilders zijn, teruggewezen of moeten zich, wanneer zij noodzakelijk in Pruissen moeten zijn, o. a. te Wezel aan eene reiniging ten overstaan der politie onderwerpen.

In de *Landb. Ct.* wordt geklaagd over de weinig doortastende maatregelen, door de hooge regering in zake de veepest genomen, en naar aanleiding daarvan op nieuw gewezen op te groote uitgebreidheid van het Dep. van Binnenl. Zaken.— Dat blad wenscht een minister in het kabinet die vertrouwd is met de waarachtige belangen van landbouw en veeteelt, want, zonder te willen beweren dat die belangen ten onzent miskend worden is het toch van oordeel, dat zij lang niet genoeg worden overwogen en gekend.

Als eene belangwekkende bijdrage tot de geschriften over de veeziekte mag genoemd worden een Londensche brief van miss *Burdett Coutts*. Zij zegt, dat, behalve de twee oorzaken waaraan zij toegeschreven wordt: de toestand der stallen te Londen en de staat, waarin het ingevoerde vee op de Engelsche markt verschijnt, er eene derde, meer wezenlijke, bestaat, namelijk de Russische veepest. Zij merkt aan, dat de Engelschen vroeger geen vee uit Rusland hebben ingevoerd, op grond, dat het aan die kwaal onderhevig was. Ook voegt miss *Coutts* er nog eenige bijzonderheden aan toe, betreffende de heerschende ziekte in 1745, wanneer die besmetting ook door Russisch vee was aangebragt, en er veertien jaren verlieden eer men er weer van bevrijd was.

Men schrijft uit Zutphen, dat ten gevolge van de heerschende droogte het getob met het vaarwater weder begonnen is. Den 19 dezer heeft weer eene stoomboot bij Dieren aan den grond gezeten, en het water is nog vallende.

Het *Staatsblad* No. 114 bevat het besluit van den 14 September 1865, houdende openstelling van het kantoor Zevenaar voor den uitvoer van zeep langs den spoorweg, met afschrijving van den accijns.

ADVERTENTIEN.

BEKENDMAKING.

Burgemeester en Wethouders der Gemeente Aalten, brengen ter kennis van het publiek:

- 1°. Dat de Raad in zijne vergadering van heden heeft besloten, dat tot nadere aankondiging geen Rundvee en ook geene Varkens op de Markten alhier zullen mogen worden aangevoerd, doch dat die markten overigens hunnen gewonen loop zullen blijven behouden.
- 2°. Dat eene verordening is vastgesteld, waarbij alle in- en doorvoer van Vee is verboden, tenzij gedekt door eene verklaring, dat het

afkomstig is uit eene gemeente, waar geen besmettelijke ziekte hoegenaamd onder het vee heerscht.

Aalten, 18 Sept. 1865.

Burgemeester en Wethouders voorn.,

L. ROELVINK.

De Secretaris,

H. VAAGS.

VERKOOP VAN ONROERENDE GOEDEREN.

De Notaris Mr. ROELVINK te Aalten, zal op Dingsdag 3 October a. s., finaal verkoopen, des voormiddags 11 uren, ten huize van den kastelein SCHOLTEN te Bredevoort:

1. Een Huis, Schuur en achtergelegen Tuin, staande binnen Bredevoort in de Landstraat, groot 6 roeden 90 ellen. In dit huis wordt eene Kruideniers affaire gedreven.
2. Een Woonhuisje te Bredevoort „Portiershuisje,” groot 95 ellen.
3. Een Huis, Erf en aangelegen Tuin aldaar, de Zwaan genaamd, groot 4 roeden 8 ellen.
4. Een Tuin, gelegen te Bredevoort aan het Zwanenbroek, groot 67 roeden 22 ellen.
5. Een perceel Gronds, gelegen aan den Laatste Stuiwer te Bredevoort, het Oude Huis, groot 1 bunder 8 roeden 70 ellen.
6. Een perceel Gronds, gelegen te Bredevoort aan den grindweg op Aalten, den Vorensten kamp genaamd, groot 1 bunder 32 roeden 30 ellen.

Alle deze goederen behooren aan de familie DEMMINK te Bredevoort.

Voorts op nader te bepalen dag, uur en plaats binnen Aalten, wegens het vertrek naar het buitenland: Een suffisant Woonhuis met Tuin te Aalten, waarin met succes Koperslagerij en Kruideniers affaire gedreven wordt.

Informatiën bij den Notaris te bekomen.

Brieven franco.

AANZIENLIJKE VERKOOPING

VAN

EIKEN-, BEUKEN-, IJPEN- en WILLIGENBOOMEN, enz.

Mr. W. J. C. PUTMAN CRAMER, Notaris te Zutphen, zal op Woensdag 4 October 1865, des voormiddags om 10 uren, ten huize van J. W. VAN DER MEIJ in het Logement de Roskam te Gorssel, publiek verkoopen:

- a 425 stuks EIKENBOOMEN, waaronder zeer zwaren en geschikt voor Molenassen.
- b 182 stuks BEUKENBOOMEN.
- c 64 stuks WILLIGENBOOMEN.
- d 11 stuks IJPENBOOMEN.
- e Onderscheidene perceelen EIKENBOOMEN, geschikt voor Schelhout, benevens BEUKEN- en fijne DENNENBOOMEN.

Alles op stam staande op het Landgoed de KOLENKOLK in den kring van Dorth onder Gorssel en aan te wijzen door ALBERTUS VELTKAMP aldaar.

Nadere informatiën zijn op franco aanvraag bij genoemden Notaris te bekomen.

BURGERLIJKE STAND TE DOESBORGH,

van 20 — 26 Sept. 1865.

Ondertrouwd: Geene.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: Geene.

Overleden: E. Beijerlink, wed. F. M. Bruggemeijer, 62 j. — G. T. Hendriks, 4 m.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 25 September 1865.

2½	Ct. Nederl.	61½
4	„ „	95½
2½	„ Spanje	39½
3	„ binnenl.	39½
3	„ Portugal 1856/1863	45½
5	„ Russen 1828/29	82½
5	„ Stiegl. Ge Serie	58½
5	„ Oostenrijk Metall.	62½
5	„ National	79
5	„ Amsterd.	

Koers van het Geld: Beleening, Prolongatie 5, Disconto pCt. Prijzen der Coupons: Metall. / 26.35. Dito Nat. / 28.20. Diverse Engelsche per L / —. 3 pCt. Eng. Russ. L / —. Fransche / 56½. Belg. / 56½. Pruis. / 34½. Hamb. Russen / 30½. Russen in Z.R. / 36½. Papieren R. / —. Poolsche in Fl. / —. Napelsche / —. Spaansche / 2.35. Amerikaansche Dollars / 1.58.

GRONINGEN, den 22 September 1865.

70 P. Jarige Tarwe / 7.50 à / 7.70. 63 P. Nieuwe dito / 6.30 à / 6.50. 70 P. Dito dito / 6.90 à / 7.10. 75 P. Dito witte / 0.00 à / 0.00. 66 P. Nieuwe Rogge / 5.55. 70 P. Dito / 6.15. 70 P. Buitenlands / 6.25. 62 P. N. Grijze Boekweit / 4.30. 65 P. Dito / 4.90. 62 P. N. Zw. Z. dito / 4.20. 66 P. Dito / 5.00. 52 P. N. Winter Garst / 3.90. 56 P. Dito / 4.30. 50 P. N. Knobbe Garst / 4.25. 44 P. N. Dikke Haver / 3.20 à / 0.00. 50 P. Dito / 3.80 à / 0.00. 36 P. Witte Voer Haver / 2.55. 40 P. Dito / 2.90 à / 0.00. 38 P. Zw. Voer / 2.50. 44 P. Dito / 3.30. Paardeboonen / 6.00 à / 6.55. Gort (grove) / 6.75 à / 0.00. Dito (puik) / 7.50. à / 0.00. Dito (parel) per 100 N. P. / 9.25 à / 13.00. Koolzaad / 11.00 à / 15.00. Geel Mosterzaad / 8.50 à / 14.25. Raapolie / 41.00. Lijnolie / 39.75. Raapkoeken 1040 stuks / 85.00. Lijnkoeken 104 stuks / 00.00 à 00.00.

ARNHEM, den 22 September 1865.

N. Tarwe / 8.00 à 10.00. Rogge / 6.20 à 6.50. Boekweit / 5.00 à 5.90. Garst / 4.60 à 5.00. Z. Haver / 4.00 à 4.60. L. Haver / 3.40 à 4.00. Witte Boonen / 00.00. Duivenb. 7.60. Gr. Erwtten / 0.00 à 0.00. Wikken / 0.00. Paardeb. 0.00. Gele Erwtten / 0.00 à 0.00. Graauwe Erwtten / 0.00 à 0.00. Aardappelen / 1.20 à 1.60. Boter 120 à 145 Centen het N. Pond.

DOESBORGH, den 23 September 1865.

N. Tarwe / 8.00 à 9.50. Rogge / 6.40 à 6.65. Boekweit / 5.25 à 5.50. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.00 à 3.40. Aardappelen / 1.25 à 1.50. Boter 110 à 122 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 21 September 1865.

N. Tarwe / 8.00 à 9.90. Rogge / 6.00 à 6.60. Boekweit / 5.50 à 6.00. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 4.00 à 4.50. Boter / 21.00 à 24.50. N. Aardappelen / 1.60 à 1.80.

DEVENTER, den 22 September 1865.

Tarwe / 8.50 à 9.00. Rogge / 6.50 à 7.00. Boekweit / 5.00 à 5.50. Garst / 4.00 à 4.50. Haver / 3.50 à 4.00. Boter 1e soort / 23.00 à 25.00. 2e soort / 19.75.

VERTREK DER POSTEN TE DOESBORGH. BUSLIGTING.

Naar Arnhem, Nijmegen, Zevenaar, enz., des morgens ten 5 uren.
Naar Keppel, Doetinchem, Terborgh, Winterswijk, enz., des morgens ten 9 uur en des middags ten 3 uur.
Naar Velp, Arnhem, Holland, Zutphen, Deventer, enz., enz., des morgens ten 9 uren en des middags ten 1 uren.
Naar Arnhem, Holland, enz., des avonds ten 5 uren.
Naar Keppel en Doetinchem, des avonds ten 5½ uren.

VERTREK DER STOOMBOOTEN.

DEVENTER STOOM-BOOT-MAATSCHAPPIJ ZOMERDIENST.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle & Kampen, Maandags, Donderdags & Zaturdags, voormiddags circa 11 uur.
En slechts tot Deventer:
Dingsdags, Woensdags, Vrijdags & Zondags, namiddags circa 12 uur.
Naar Arnhem & Nijmegen, Zondags, Dingsdags & Vrijdags, namiddags circa 2 uur.
Naar Arnhem & Rotterdam langs de Lek, Maandags, Woensdags, Donderdags & Zaturdags, voormiddags circa 10 uur 30 minuten.

SCHROEF-STOOMBOOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN», van H. Kersken, vaart van Doesborgh naar Amsterdam wekelijks iederen Zaturdag morgen en van Amsterdam wekelijks iederen Woensdag morgen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

SCHROEF-STOOMBOOT »OUD-CONTROLEUR TENGBERGEN», van J. C. Vermeulen, vaart van Doesborgh naar Rotterdam wekelijks iederen Zaturdag morgen 4 uur, en van Rotterdam wekelijks iederen Dingsdag avond 7 uur. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

Gedrukt bij W. BECKING te Doesborgh.